

[Poul Schlüter.]

noget. Og det hænger jo sammen med, at det kræver lang tid at lægge kursen om. Finansministeren har ret i, som han sagde det, at det må være økonomisk forsvarligt med skattelettelsen; det er jeg helt enig i. Finansministeren sagde også, at han måtte lægge megen vægt på, at fordelingen på de forskellige indkomstgrupper var ordentligt afstemt. Det er jeg også enig i, og vi vil bestemt gerne være med til at drøfte, om vi har ramt rigtigt med den skala, vi har forelagt. Det skal vi arbejde grundigt med i skatteudvalget.

Jeg vil dog gerne sige, at når man ser på, hvad skattelettelsen bliver for de forskellige indkomstrin, er det selvfølgelig let at fremhæve, at hvis man tager den meget store indkomst, er lettelsen i kroner et stort tal. Men man skal vel også se på, hvad lettelsen er i procent, og dér vil jeg gerne fremhæve, at lettelsen ville efter vor skala og med en nedsættelse af udskrivningsprocenten fra 91 til 87 for indkomsten på 33.000 kr. blive på 22 pct. — det er altså faldet i statsskatten. For den, der har en bruttoindkomst på 44.500 kr., ville nedsættelsen blive på 27 pct. Går vi så op i retning af de store indkomster, falder procenten ganske betragteligt og er for indkomsten på 90.000 kr. en lettelse på 16 pct. og for indkomsten på 135.000 kr. en lettelse i pct. på kun 12. Med andre ord, den meget store indkomst får en lettelse, som i procent er på mindre end det halve af den lettelse, som tildeles ham, der har f. eks. 33.000 kr. Det mener jeg er en rimelig afvejning, men vi vil da vældig gerne være med til at drøfte det og håber, at vi kan nærme os en bred enighed om, hvordan det skal fordeles.

Jeg mener også, det er forfærdelig vigtigt, at ikke mindst for de lavere indkomster går marginalskatten, hvis vi gennemfører den konservative skala, væsentligt ned. Den er nemlig, hvis vi tager indkomsten på 33.000 kr., på knap 53 pct., men gennemfører man vor skala, vil marginalskatteprocenten falde til 38 pct. Det tror jeg er meget, meget vigtigt for arbejdslysten hos folk med almindelige indkomster. Og jeg tror, faldet er så stort, at det vil batte noget. Det er en af de vigtigste sider af vort forslag.

Så kan man sige: kan vi ikke vente med at se på alt dette til efteråret? Det tvivler

jeg altså på. Det hænger sammen med, at vi vel har den tekniske forudsætning for vort arbejde, at vi i oktober måned kun kan fastsætte udskrivningsprocenten. Hvis vi derimod vil ændre skalaen, så skal det være i orden, inden folketinget mødes til oktober. Det er en hovedgrund til, at vi har fremsat vort lovforslag nu, for det ligger jo sådan, at hvis man nøjes med til efteråret i oktober at nedsætte udskrivningsprocenten, så får det ikke den samme fordelingsvirkning, som hvis vi forinden ændrer selve skalaen. Nedsætter vi kun udskrivningsprocenten, bliver skattelettelsen på samme procent for alle indkomstgrupper, og for os har det været meget afgørende at foretage en ændring, så der bliver en særlig mærkbar lempelse for mellemindkomsterne, og dem anser vi for at være indkomsterne mellem 30.000 og 70.000 kr. Det er derfor, vi har inviteret til, at folketingets skatteudvalg skal tage fat på opgaverne med det samme.

Må jeg sige til hr. Nyboe Andersen, at jeg vil da ikke mene, at med gennemførelsen af denne konservative skattepolitik har vi nået det ideelle, men jeg synes, vi er kommet et langt stykke. Og jeg tror, det er vigtigt, at vi holder fast i ansvarligheden og ikke tilbyder mere i skattelettelse, end vi selv føler at vi kan klare i besparelser hos det offentlige, således at forsvarligheden er i behold. Jeg tror, det er vigtigt at tage fat nu, således at der kan blive en mærkbar lempelse ikke mindst i statsskatten allerede i det indkomstår, som starter den 1. januar 1974. Derfor skal vi begynde nu, ellers er det ikke opnåeligt.

Hr. Bernhard Baunsgaard fremhæver, at vore besparelsesforslag jo er afvist, og at der derfor ikke er nogen baggrund for skattelempelsen. Ja, jeg er klar over, at vore spareforslag for de flestes vedkommende blev afvist for nylig. Det drejede sig jo om finansåret 1973-74; men jeg tror, vore forslag bliver aktuelle igen. Vi har jo ofte igennem årene oplevet, at regeringer midt i et finansår måtte tage fat på udgiftsreduktioner, og det tror jeg bliver nødvendigt igen i år, således at vi får skabt balance i den danske økonomi. Vi har ikke opgivet vores spareforslag for 1973-74s vedkommende og da slet ikke for det finansår, som først skal begynde om 10 måneder fra i dag.

Når hr. Bernhard Baunsgaard spørger,